

Christmas, the Season of Giving

Good morning everyone, this is today's Dharma Espresso about Christmas, the season of giving. It is only 2 days before Christmas.

Page | 1

Christmas is a holiday that has evolved from its religious origin to a popular tradition around the world. In the United States, Christmas is a joyful time to get together with our family and catch up on stories. It is indeed a season to be jolly.

Have you wondered whether there is any holiday that we give out presents other than Noël? For example, we don't exchange gifts on Buddha's Birthday, so why is it that we do that on Jesus Christ's Birthday? This tradition came from Santa Claus, or Papa Noel, who comes to our home and give us many presents. Buddhists do not have a similar tradition of gift giving. This is a western culture that we should learn from. Perhaps in the future, we should celebrate Buddha's Birthday as a day not just to remember the Buddha, but also to think of everyone, to visit each other, give out gifts and exchange well wishes.

Christmas is also a time of healing because when we give, our heart is opened. Openness is the root of healing. There are those who need to open their hearts and those who need to see that we are open. This is the beauty of the universe. If you have not purchased gifts for your parents, your children and your loved ones, you have one more day to go shopping. You should also buy gifts for your enemies and people that you have conflicts with.

In addition to a present, you should write a thank you card. The card with your hand-written words is an expression of gratitude and love to those with whom you're living. For those who have hurt us, we should write a card to express our forgiveness. For those whom we have hurt, we should express our apologies. This is an important step in the healing process. Remember that we are not saints, we are ordinary beings. Therefore, we should strive to be gentle in all circumstances. We want to see beauty in all things. We should always try to recognize the beauty in everyone around us. We should learn to let go of anything that makes us become negative. We should do good deeds and avoid circumstances that cause us to flip out. We should express ourselves clearly and avoid holding grudges against anyone.

During Christmas, try to remember these daily behaviors: always be open and send our kind words to people around us.

A little boy about 6 years old recently said to his father: "Dad, my only wish for Christmas is to have a Lego robot box. I really want that". Their parents said that would be easy. So, four days before Christmas, they went out and bought the Lego box for him. The boy was very happy. His parents laid the gift box under the Christmas tree, among other gifts, and said that he would have to wait till Christmas Day. The young boy then revealed that he did not want the gift for himself but for his Argentinean classmate who just joined the class and whom he wanted to befriend. He said that his friend was very smart, played with Lego pieces every day, and built things by himself. When the young boy found out that his friend had just come here and did not have any money, he wanted to give him a Lego set. His parents were surprised by their son's answer and said they all would bring the gift to his classmate.

Christmas, the Season of Giving – Mùa Giáng Sinh - mùa cho ra

I read this touching story online. How could a six-year-old child have that kind of thinking? How come he did not tell the whole story to his parents when he asked for the gift until after the purchase? What touched me most about this story was not the gift but the thinking process of this little boy. He recognized the need of his Argentinean friend and knew how to make him happy.

Page | 2

Do you know that if you want to be happy, you should make people around you happy? It is great when we can take care of other people's needs to make them happy. This boy was only six years old, yet he already realized just that.

Let me ask you this. Let us look at people around us such as our friends, brothers and sisters, children, and parents. If we know what would make them happy and open their hearts, could we just do it for them or write something that would make them happy? I wonder if this would be easy. As we get older, we have too many choices and forget that little things can make people happy. A few words written on a card can affect how people feel. Why don't we do that instead of buying many gifts? Sometimes, one sentence can make a difference in someone's life.

Yesterday, I visited and talked to our Ahmadiyya Muslim friends. Their new Imam was transferred here from the East coast less than two months ago. It was his second meeting with our delegation of about 20 who came to attend their conference. After I gave a short talk, he came over to shake my hand. When we headed out for lunch, he stopped us and gave me a big hug. I was shocked because I had never received such a big hug from an Imam. He whispered in my ear, "Now, I take you as my brother". I looked in his eyes and saw that he was truly touched by this. Why did he do that and express such feeling? In my talk, I simply told them that I had met with their Grand Imams and was treated very well. What really moved me was the fact that this Imam truly expressed his love and brotherhood. That was a valuable gift for me, a connection between two hearts. It makes me realize that value lies not in expensive gifts, not in fancy words, but in the connection of the hearts.

In this Christmas season, we should begin with giving. We should send gifts and greeting cards to each other in such a way that our hearts would feel connected. By doing so, our life is more meaningful. Christmas can be called the season of healing.

Thank you for listening. May you have a happy, beautiful, and invigorating day.

Dharma Master Heng Chang

(Translated and transcribed by Compassionate Service Society)

Mùa Giáng Sinh - mùa cho ra

Good morning các bác, các anh chị, đây là Dharma Espresso cho ngày hôm nay, chỉ còn một hai ngày nữa thôi là tới Noël.

Page | 3

Mùa Giáng Sinh, bắt đầu bằng tôn giáo nhưng bây giờ, truyền thống Giáng Sinh đã trở thành truyền thống nhân gian. Chúng ta, mọi người trong nước Mỹ này, ai ai cũng vui sướng. Đây là cơ hội để mình sum họp gia đình, hội tụ, ngồi lại sum vầy nói chuyện. Chắc là một mùa mà mình gọi là hoan hỷ cũng rất đúng.

Noël này chắc cũng quá quen thuộc với các bác rồi nhưng các bác có thấy là có ngày lễ nào mà chúng ta mua đồ tặng nhau đâu? Thí dụ như ngày vía Phật đản, có ai mà lấy đồ cho nhau đâu các bác. Nhưng tại sao mà mùa Giáng Sinh của Chúa mình lại tặng nhau đồ? Là do truyền thống từ vị Santa Claus, ông già Noël, tới cho đồ. Nhưng trong truyền thống Phật giáo, các bác có thấy vị nào, tới ngày giờ nào đó, tới cho đồ hay không? - Không.

Đây là một văn hóa của người tây phương mà chúng ta nên học. Chắc là trong tương lai, mình cũng nên nghĩ là mùa Phật Đản phải là ngày mà chúng ta, không phải chỉ là nhớ Phật mà thôi, mà chúng ta nên nhớ tới mọi chúng sinh, nên cho chúng sinh đồ đạc, quà cáp và nên cho những lời chúc lành thì mới đúng.

Thưa các bác, mùa này cũng là mùa lành trị (healing), bởi vì thế nào cho ra thì tâm mình cũng mở, mà mở thì thế nào cũng lành trị. Có nhiều cần được mở tâm, mà cũng có nhiều người cần thấy mình mở tâm, các bác. Đó là cái đẹp của vũ trụ này. Nếu các bác chưa mua quà cho con cái của mình, cho cha mẹ mình, cho những người thân thương của mình thì hôm nay là ngày shopping mà các bác nên đi. Còn nếu các bác có những kẻ thù hay những người mà các bác không thích, thì các bác cũng nên mua quà cáp cho họ.

Ngoài chuyện quà cáp là chuyện đương nhiên rồi, các bác cũng nên viết một cái thiệp để cảm ơn. Thiệp đó là cái thiệp nói lên lời cảm ơn chân thành nhất của mình, lời thương mến nhất của mình đối với những người mà mình sống chung. Đối với người nào có lỗi với mình thì mình cũng nên viết lời tha thứ và nếu mình làm lỗi với ai thì mình cũng nên xin lỗi. Các bác ơi, đó là chuyện lành trị rất quan trọng. Con người mình không phải là thánh hiền, chỉ là phạm phu thôi, cho nên lúc nào mình cũng nên nhẹ nhàng trong mọi chuyện. Lúc nào mình cũng nên cảm thấy là với được tới cái đẹp là chuyện hay, nhưng mà thấy cái đẹp là quan trọng. Mình sống làm sao để không ngừng thấy cái đẹp trong những người xung quanh mình và thường thường mình nên đừng để lòng, đừng để lòng những chuyện mà mình thấy lúc nào cũng làm cho mình trở nên tiêu cực cả (negative). Cho nên mình làm lành, tránh làm lầy. Nên tỏ lòng, tránh bỏ chuyện đó trong lòng.

Đây là mùa Giáng Sinh, nhưng có lẽ chúng ta cũng phải luôn luôn nhớ đó phải là những chuyện hàng ngày của mình. Lúc nào mình cũng mở tâm và lúc nào cũng tìm cách gửi những lời thương mến của mình tới những người khác.

Có một em bé, cách đây không bao lâu, nói với cha như thế này: 'Thưa cha, Christmas, con chỉ mong có được một hộp Lego, tức là hộp có những miếng ráp với nhau thành một người robot. Con ao ước làm sao có được món quà đó'. Cha, mẹ cậu nói, cái đó dễ thôi, cha mẹ sẽ mua cho con. Khoảng 4 ngày trước Noël, hai ông bà đi mua món đồ đó, một hộp lớn về cho

con. Bé này khoảng 6t thôi, em mừng vô cùng. Ông Bà để món quà dưới cây Noël, nói với con, tới Noël thì con mới được lấy (còn nhiều món đồ của những gia đình khác nữa). Lúc đó, em mới nói là con xin mua cái này không phải cho con, please, cho con đem cái này cho người bạn của con, là người Argentina, mới vừa vào học trong lớp, cho nên con muốn làm quen với nó. Con biết nó rất thông minh, mỗi ngày nó tự chơi với những miếng Lego nhỏ, tự ráp lại. Khi con hỏi, biết là nó mới qua, không có nhiều tiền, nên con muốn tặng nó. Em chỉ mới 6t thôi các bác. Cha mẹ em rất ngạc nhiên và nói nếu vậy thì để ta sẽ đem qua tặng.

Câu chuyện rất cảm động mà thầy đọc trên on line. Tại sao một đức nhỏ mới có 6t mà đã nghĩ được chuyện như vậy? Lúc xin cha mẹ lại không nói mà đến lúc mua rồi mới nói là xin cho người bạn.

Chuyện làm cho thầy cảm động nhất không phải là món quà mà là tư tưởng, ý nghĩ của một đứa trẻ nhỏ như vậy mà đã thấy được sự cần thiết của người bạn Argentina mới qua, biết được cách làm sao để cho người ta vui.

Các bác biết không, nếu mình muốn vui thì hãy nên làm cho người khác vui. Mình biết được, mình thấy được nhu cầu nào làm cho người khác vui, cái đó thật là vĩ đại. Em bé này mới 6t thôi mà đã thấy được chuyện vĩ đại như vậy.

Bây giờ, thầy đặt câu hỏi ngược lại cho các bác. Các bác nhìn những người xung quanh, nhìn những người bạn của mình, cho tới những người anh em của mình, cho tới con cái, cha mẹ mình, nếu mình tìm được, biết được cái gì thật sự làm cho họ mở tâm họ vui thì mình hãy làm cho họ đi, hãy viết những lời đó đi. Nhiều khi thầy ngồi suy nghĩ thấy nhiều khi cũng không có để, nhiều khi mình lớn rồi mình có nhiều sự tuyển chọn quá và mình quên đi rằng có những niềm vui nho nhỏ thôi chứ không nhiều. Một vài chữ viết xuống trong tấm thiệp thôi cũng có thể làm thay đổi tâm lòng của người ta. Tại sao mình không làm chuyện đó mà mình cần phải quà cáp nhiều? Nhiều khi chỉ cần một lời nói thôi, cũng làm thay đổi được.

Hôm qua thầy đi thăm, nói chuyện với những người Hồi Giáo. Vị Iman này, mới từ bên miền Đông đổi qua miền Tây, chưa tới 2 tháng. Ngài mới gặp mình lần này là lần thứ hai thôi (phái đoàn mình chừng mười mấy, hai chục người tới tham dự buổi nói chuyện của họ). Sau khi họ mời thầy nói chuyện xong rồi, ngài xuống bắt tay thầy. Đến lúc ra ăn cơm, ngài đứng chặn phái đoàn của mình lại và ngài ôm thầy rất là chặt. Thầy rất ngạc nhiên, chưa bao giờ thấy một vị Hồi Giáo, Iman mà ôm chặt như vậy, không phải chỉ làm qua loa thôi. Ông nói nhỏ bên tai thầy 'Now, I take you as my brother (Bây giờ, tôi nhìn thầy như một người bạn)'. Thầy nhìn vào mắt ông thì thấy thật sự là ông cảm động. Vì sao ông làm như vậy? bày tỏ như vậy? Thầy kể câu chuyện của thầy rất giản dị thôi, là thầy đã gặp những vị giáo chủ của họ và được đối đãi rất tốt.

Chuyện làm cho thầy cảm động là vì ông này thật sự biểu hiện tình thương, biểu hiện được tình huynh đệ. Nhưng đó là một cái gift, một món quà rất lớn cho thầy, là một cái mà mình gọi là sự tiếp xúc giữa 2 con tim với nhau, làm cho mình hiểu rằng có những cái mà giá trị của nó không phải là bằng quà cáp, không phải bằng chữ nghĩa, không phải là cái gì hơn là một sự tiếp xúc của con tim.

Trong mùa Giáng Sinh này, mình cũng nên bắt đầu bằng quà cáp đi các bác. Mình nên cho quà, mình gửi thiệp đi, nhưng mà mình cũng nên tìm cách để làm cho con tim của mình tiếp xúc với con tim của người. Có như thế thì cuộc sống của chúng ta mới rất là đẹp đẽ, nhất là

Christmas, the Season of Giving – Mùa Giáng Sinh - mùa cho ra

đây là mùa mà mình gọi là mùa healing, mùa lành trị. Cảm ơn các bác đã lắng nghe và chúc các bác đi mua quà cáp, đi viết thiệp rất đẹp cho thầy.

Chúc các bác một ngày vui, đẹp và tỉnh.

Page | 5

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Nhóm Đánh Máy và Phiên Dịch Hội Từ Bi Phụng Sự thực hiện.